

Cronologia d'una consulta

Aquest divendres esmorzàvem amb una notícia que tingué força ressò als mitjans catalans. Una enquesta del Govern donava com a resultat que un 74% de la població de l'Alt Pirineu i Aran està a favor dels JJ.OO d'hivern. Bé, ja tocava que el govern es dignés a preguntar, ni que sigui al 0'41% de la població pirinenca, quelcom relatiu als JJ.OO.

Però més enllà del resultat, al llegir la notícia he pensat: "Vaja, quina mala sort. A mi no m'han trucat". I per què he pensat això? Perquè he suposat que als 300 privilegiats escollits a la nostra vegueria per respondre l'enquesta se'ls hi ha donat tota la informació sobre el projecte que la resta d'habitants -més enllà d'alguns diputats i uns quants empresaris de la capital, suposo-, no tenim. He suposat que als enquestats se'ls hi hauran facilitat els informes de viabilitat econòmica, social i ambiental -que seguríssim que estan fets, oi?- que justifiquen la celebració dels jocs i dels quals ningú en sap res.

També he suposat que als enquestats se'ls ha informat sobre quines infraestructures existents s'utilitzaran pels jocs, quines s'hauran de construir (i no, no parlo de pistes de Bobsleigh, sinó de projectes com la carretera del coll de Pal) i quines s'hauran d'ampliar. He seguit suposant que als enquestats se'ls hi hauran donat els informes climàtics que preveuen l'existència de neu en quantitat i qualitat al Pirineu per l'any 2030.

I fins i tot he suposat que els enquestats ja saben com serà la candidatura: serà espanyola, amb la fantàstica cooperació de l'Aragó del catalanòfob Javier

Lambán? O serà íntegrament catalana? Amb aquests pensaments he anat a dinar. I llavors, una altra notícia bomba. El Govern confirma que aquesta primavera hi haurà consulta sobre els jocs. Fins aquí la meva mala sort. Perquè he de reconèixer que aquesta tàctica de propaganda barata, basada en publicar una enquesta de 16.000 euros i poques hores després anunciar una consulta, no l'havia vist venir. I és que aleshores m'ha quedat clar que no. Que l'enquesta no havia estat un exercici del Govern de transparència -molt reduïda, això sí-, sinó un intent de començar a condicionar el vot dels pirinencs a la propera consulta. Sense dades. Sense informes. Sense res més. Només propaganda.

En tot cas, cal celebrar enormement que es comenci a posar data a la consulta i, alhora, que s'iniciï la campanya pel sí als Jocs. Ara falta que els defensors comencin a aportar arguments sòlids i informes contrastats. Que la veritat, comença a ser avorrit oposar-se a un projecte sense tenir rèpliques serioses per part dels seus defensors.